

հիւանդ եղաւ, երբ Ռշտունին օգնութեան զօրք ուզեց»: Ամենքն այսպիսի պատմութիւններ ըրին: Յայտնի կը խօսին եւ կը զրուցեն թէ ինք Կոզովիտ գրաւելու համար եղբորորդուն քու մահը կը փափագի: Յիմա իմացա՞ր, խելքը ժամ առաջ փախչիլն է: Այսպիսի բան ես հօրեղբորդ համար չէի համարձակեր զրուցել, բայց իւր ամէն ծառայք երեքը, չորսը համարձակ միաբան կ'ըսեն:

– Բայց ես, Գագրիկ, ուրիշ բան մը կը մտածեմ, Կամսարական Ներսէի իշխանի կողմանէ պատգամաւոր մը եկեր է Մուշեղի, ինձ շատ փափագելի է այդ մարդը տեսնել. բայց հօրեղբորս կերպէն յայտնի եղաւ թէ ինք չուզեր իմ տեսութիւնս: Նորա հետ՝ որովհետեւ մեր նժոյգներն առնուլ կուզէ, եւ ես ըսի թէ Ներսէին են նոքա:

– Ես երթամ այդ մարդը տեսնելու:

– Երթալ դիւրին է, բայց ի՞նչ պատճառանք պետք է կարկըտես, հնարես ներս մտնելու համար:

– Այդ չգիտեմ... ի՞նչ զրուցեմ... կրտեմ թէ ես, որ շիրակացի եմ, լսեցի թէ մեր գաւառացի մարդ եկեր է եւ ինձ ազգական, նա կ'ուզամ տեսնելու:

– Երթանք հիմա իջեւան եւ այդ մասին մտածենք: